

Ivanova da je riječ Božja u nama, kao počelo života, nekako personificirana. Valja je čuvati u srcu. No ako tko osjeća tu personifikaciju, neće li možda bolje prevesti da istina **nije u nama** (1,8), **nije u nama** riječ njegova (1,10), **nije u njemu** istina (2,4). Prevodilac prevodi **nema u...** Ne znam, možda i bolje.

U 2 Iv 9 čitam: »Tko god pretjera i ne ostaje u nauči Kristovoj«. Meni se sve čini da je pravi smisao riječi ovaj: »Tko god tjera naprijed« (želi biti napredan)... - U 3 Iv 6 govor je o svjedocima »pred Crkvom«. Više mi se sviđa njemački prijevod »vor der Gemeinde«; da li bi bilo moguće prevesti slično na hrvatski jezik? Zacijelo se ne radi o čitavoj Crkvi Kristovoj, već o sakupljenim vjernicima. - Prema 3 Iv 6 moramo misionare **opremiti**. Grčki glagol znači **opremiti** i **ispratiti**. Ako mora ostati u prijevodu samo jedna riječ, ja bih metnuo **ispratiti**.

Previše duljim. Ipak još dvije sitnice! U 1 Iv 1,7 u prijevodu »kru Isusa Krista«, suvišna je riječ **Krista**. - U 1 Iv 3,7 ja bih pisao, radi jasnoće, velikim slovom **On**. Ali, eto, zalutali smo u sitnice koje bi nas mogle spriječiti da ne vidimo sve točnosti i ljepote prijevoda, na kojima prevodiocu od srca čestitamo.

TOMISLAV ŠAGI-BUNIĆ, Svećenik kome da služi, Zagreb 1970. Izdanje Kršćanske sadašnjosti, »Znakovi i gibanja« br. 7, str. 5-94.

O. Šagi-Bunić uvodi nas u problematiku svećeničkog života sadašnjeg vremena na temelju crkvenih dokumenata.

Svećenicima je danas najteže, jer se nalaze uključeni između više crkvene vlasti i vjernika. Biskupi su skloni suditi tako kao da o svećenicima sve ovisi. To je ostatak dugovjeke klerikalizirane baštine: svećenik sve... Međutim danas, aza Koncila, morali bismo se uživjeti u zajednicu kakva je egzistirala u otačkoj, a donekle i srednjovjekovnoj Crkvi. Biskupi su to uostalom na Koncilu odlučili i dekretirali pa je sada potrebno da to i u praksi покаžu; valja dopuštati samoinicijativnost onih koji se nalaze u zajednici.

S druge strane vjernici opet bacaju sve na svećenika smatrajući da je obnova u multipliciranju starih i novih pobožnosti, ali u kojima oni baš i ne bi sudjelovali. Podosta se protive novim podvizima, kritiziraju... A mladi će na svako »oprežno« rezoniranje reagirati opet sa »kazuističko cjepidlačaranje«. Ne računaju s teškoćama iz »nasljedstva«. Fanatizirani s jedne i s druge strane pomalo zlorado dodaje svoje komentare, kad se »dostojanstvenik« ili »naprednjak« sroza, a da ne pitaju zašto to. Pogotovo se napadaju teolozi i intelektualci, koji bi svojim nastojanjima htjeli probiti puteve. Zbog toga se osjeća potreba jednog jedinstvenog djelovanja.

Nije sve to lako. Nije bilo lako ni na Koncilu. Dekret »Presbyterorum ordinis« doživio je temeljito predimenzioniranje u svom nastajanju, i to u smislu službe kojom je povezan život svećenikov, od prvotnog obratnog stava. Dakako da se time ne želi obeskrjepiti i te kolika važnost ideala svetosti u svećeničkoj egzistenciji.

Za obrazloženje ovakvog stava moralo se je ući u teologiju prezbiterata. Pretkoncilnska teologija gledala je svećenika kao čovjeka kulta pa je pomalo i prenaglašavala protuprotestansko mišljenje o njegovu djelovanju »ex opere operato«. Tu je i utjecaj gledanja iz starozavjetne perspektive, a zaboravljalo se da je svećenik »čovjek služenja« po zamisli Kristovoj. Pa i Tridentiski koncil gleda više na svećenika »žrtvovatelja«, svećenika koji otpušta i zadržava grijeha. On je više promatran u individualističko-teocentričkoj perspektivi. Teologija svećeništva naglašavala je više ulogu svećeničke vlasti i dostojanstva. Ova je teologija više individualistička, kanonska, a ne toliko sakramentalna. Ispuštao se eklezijalni i komunitarni vid prezbiterata, koji je sada jače naglašen osobito kod euharistijske celebracije (individualno-zajedničko). Prezbiterat treba biti kristocentričan u tom smislu što svećenici-prezbiteri služe Kristu Učitelju, Svećeniku i Kralju, kao sudjelovatelji u izgradnji mističnog Krista-Božjeg naroda. Svećenici-prezbiteri u zajednici svećeništva Božjeg naroda pomažu

Kristu svojim ministrijalnim svećeništvom!

U tom je smislu evangelizacija puka prvotna dužnost svećenikova i preko nje se ide k euharistijskoj celebraciji, a sve to treba da bude teocentrično, jer ljudi trebaju spoznati istinu i u njoj se dati Bogu. Svećenik treba sebe zadržati među ljudima, tako se žrtvovati, a ne bježati k individualnim načinima klanjanja. U celebraciji će se putem zajednice osjetiti sinteza teo- i antropocentričnosti.

Svakako u tom smislu svećenik treba biti otvoren svijetu, ljudima. Nastojanja i askeza treba popriimiti kod svećenika komunitarni karakter, a ne »in fuga salute«. Dakako, tu se hoće upozoriti na odgoj, a ne na fraziranje, na težu, a ne na lakše... ali bolje.

Posebnost ministrijalnog svećeništva ne sastoji se u bježanju i uklanjanju od općeg svećenstva nego u konkretnoj zbilji pomaganja zajednici vjernih. To pokazuje Krist, a i sv. Pavao čija je briga prebačena za dobro vjernih, a sve to uključuje mnoga osobna odricanja.

Svećenik je vođa Božjeg naroda, on pase vjernike, sakuplja ih i dovodi k Ocu, a ta je misao uzeta iz »Lumen gentium«. Sve to treba biti u jedinstvu i slobodnom nastojanju oko bratstva; svećenik je voditelj Božjeg naroda ka Kristu, Bogu.

Svećenik je sabiratelj Božjeg naroda - autentične kršćanske zajednice - a ne nikakve stranke ili ideologije. Ta zajednica treba nesovim vodstvom doći do kršćanske zrelosti slušajući savjete onih koji prinađaju zajednici (laici). Središte toga odgoja jest celebracija s kojom su povezana mnoga karitativna djelovanja. U svemu tome treba doći do izražaja sloboda članova zajednice, tako da se djelovanje zajednice osjeti kao materinstvo u svojoj brizi. U tome su svećenici odgovitali vjere kod članova zajednice a i izvan nje. Osobito treba provesti evangelizaciju slabih i siromašnih.

Potrebno je naglasiti hijerarhijsko zajedništvo s biskupskim redom, ali i cijelog tijela. No sam naziv nekako nameće misao o stupnjevima u hijerarhiji (rangovima). Svećenstvo je povezano s biskupom, ali se biskupi moraju u tom čuvati maternalizma i despotizma tražeći u svećenicima više pomoćnike i savjetnike

u službi. S njima će imati odnos prijatelja i brata. Svećenik prema biskupu mora imati poslušnost temeljenu na ljubavi. Poslušnost koja je odgovorna i suradnička s biskupom.

Sakramentalno bratstvo svećenika ne odnosi se samo na krštenje, jer to imaju svi vjernici, već je vezano na zbilju sakramenta sv. reda, a to je ontološki gledajući, posebni titul. Zbog toga su svi vezani na međusobnu ljubav i s toga naslova - osobito u užem i posebnijem krugu zajednice u kojoj služe. Treba paziti da se ne frakcioniraju na: stari i mladi, konzervativni i progresivni. Svi moraju u svim perspektivama biti braća sa svojim pozitivnim udjelom. U tom smislu upozorava se i predlaže neka vrsta zajedničkog života i zajedništvo materijalnih dobara. Brigu za zvanja dekret naglašuje kao nešto što se ne smije mišićiti.

Na koncu o. Sažij-Bunić govori još o dogmatskom razlogu svećeničkog celibata, koji se sastoji u tome što se celibat preuzima »propter regnum coelorum«. Ova je misao razrađena prema sadržaju enoiklike »Sacerdotalis celibatus«, a tu se pokazuje konvencijentnost između svećeništva i celibata. Celibat je karizma uz koju treba prianiati, a ne suprotstavljati je ženidbi. Celibat je osobiti dar (Perfectae caritatis, Optatam totius, Lumen gentium). A kao dar nadnaravi ostatak će nerazumljivi nozemljarskoj spoznaji. Treba ga prihvatiti spoznaiom vjere, a tu je onda i eshatološka komponenta, koja nas preko Crkve zemlje vodi u Crkvu neba. Celibat se može prihvatiti samo s ljubavlju, a to je u svom pravom smislu nešto savim drugo od prigovora koji naglašuje da je celibat protiv ljubavi i u kojem se nalazi više seksualnosti, a manje duhovne ljubavi!

Josip Kribl

NORBERT GREINACHER, Crkvene strukture pred sutrašnjicom, prijevod, Zagreb 1970. Izdanje Kršćanske sadašnjosti. »Znakovi i gibanja« br. 6, str. 13-17.

Crkva u svom izvornom značenju uvijek ima smisao »zajednice«. Ekklesia znači zbor, skup ljudi bilo onih koji slave euharistijsku gozbu, koji se nalaze u istoj kući, gradu, koji vjeruju u Krista. Tako nam do-